

School-eco-μυρμηγκότρυπα

ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΣΤ'2 ΤΑΞΗΣ
ΤΟΥ 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»
9^ο, ΜΑΡΤΙΟΣ 2022

6^ο Ολοήμερο Δημοτικό Σχολείο Φλώρινας «Ιων Δραγούμης»

Αριστοτέλους 1, Φλώρινα 53100, Τηλέφωνο: 23850 22480

E-mail: mail@peir-florin.flo.sch.gr

Μαθητές ΣΤ'2 υπεύθυνοι έκδοσης - Συντάκτες

Εμμανουηλία Μακαρίου, Ραφαέλα Μίσκα, Δανάη Ολυμπίου, Ίριδα Ολυμπίου, Παναγιώτης Πανάς, Σταύρος Πάνος, Μάριος Παπαδόπουλος, Ανθή Παπαϊωάννου, Γεώργιος Πέτρου, Ευστάθιος Πουγαρίδης, Γεώργιος Πουμπουλίδης, Αναστάσιος Προδρομίδης, Κωνσταντίνος Ρίζος, Παύλος Ρουφίδης, Χριστίνα Σαϊλάκη, Σοφία Σιάγκουρη, Ειρήνη Σοβισλή, Ζωή Σολομωνίδου, Παρασκευή Σπανού, Παυλίνα Ταβαντζή, Ευαγγελία-Ραφαηλία Ταλλίδου, Παναγιώτα Τασομήνη, Χρήστος Τσιλεμάνης, Σταύρος Χάσος, Νικολέτα Χατζηλία.

Ομάδα υποστήριξης εκπαιδευτικών

Όλγα Μούσιου Μυλωνά, δασκάλα της τάξης Στ'2, Υπεύθυνη του περιοδικού

Μιχάλης Ρωμανίδης, δάσκαλος της τάξης Στ2'

Επικοινωνία: mousiou.olga@gmail.com

Παρασκευή Σπανού

Ένα περιοδικό για τη ΣΧΟΛΙΚΗ ΖΩΗ, την ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ, τις ΕΡΓΑΣΙΕΣ μας και την ΤΕΧΝΗ!

SCHOOL-ECO-MΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

Η Ελληνική Επανάσταση 1821-1830

Γράφει ο Γιώργος Πέτρου

Με την ίδρυση της Φιλικής Εταιρείας το 1814 στην Οδησό από τον Νικόλαο Σκουφά, τον Αθανάσιο Τσακάλωφ και τον Εμμανουήλ Ξάνθο ξεκίνησαν οι προετοιμασίες για την επανάσταση στην Μολδοβλαχία, στην Μακεδονία, στην Ήπειρο, στην Θεσσαλία, στην Στερεά Ελλάδα, στην Πελοπόννησο, στα νησιά του Αιγαίου, στην Κρήτη και σε πολλές ακόμα περιοχές. Στη Φιλική Εταιρεία κατά το διάστημα 1814-1821 μυήθηκαν πάρα πολλά μέλη αλλά εφοδιάστηκαν με πολλά πυρομαχικά.

Η επανάσταση άρχισε ουσιαστικά τον Φεβρουάριο του 1821 στην Μολδοβλαχία με αρχηγό τον Αλέξανδρο Υψηλάντη. Έπειτα επεκτάθηκε στη Πελοπόννησο, στην Στερεά Ελλάδα και στις άλλες περιοχές. Έπειτα από 6 μήνες η επανάσταση στη Μολδοβλαχία είχε αποτύχει με την καταστροφή του Ιερού Λόχου στο Δραγατσάνι. Ακολούθησε η αποτυχία της επανάστασης στη Θεσσαλία, στη Μακεδονία και στην Ήπειρο λόγω της έλλειψης οργάνωσης των επαναστατών και της συνεχούς παρουσίας του Οθωμανικού στρατού. Η επανάσταση περιορίστηκε στην Πελοπόννησο, στη Θεσσαλία και στα νησιά.

Ταυτόχρονα στη Πελοπόννησο σημειώθηκαν οι πρώτες επιτυχίες με την παράδοση της Καλαμάτας στους Έλληνες (23 Μαρτίου 1821), με την νίκη των Ελλήνων στη μάχη στο Λεβίδι και με την παράδοση της Πάτρας. Τότε η αρχηγία των ελληνικών στρατευμάτων στον Μοριά δόθηκε στον Κολοκοτρώνη έτσι ώστε να οργανώσει τα σχέδια κατάληψης κι άλλων πόλεων. Τον Ιούνιο του 1821 κατέφθασε και ο Δημήτριος Υψηλάντης στην Πελοπόννησο για να αναλάβει την αρχηγία της Επανάστασης στην θέση του φυλακισμένου αδελφού του Αλέξανδρου.

Στην Στερεά Ελλάδα οι συνθήκες εξέγερσης ήταν δύσκολες διότι δεν ήταν ιδιαίτερα πυκνοκατοικημένη αλλά υπήρχε και παρουσία του Οθωμανικού στρατού. Πρώτα εκδηλώθηκαν επαναστατικές ενέργειες στην ανατολική Στερεά με αρχηγό τον Πανουργιά. Έπειτα ήρθε η σειρά της Δυτικής Στερεάς όπου οι Έλληνες κατάφεραν να πάρουν το Αγρίνιο, το Αιτωλικό και το Μεσολόγγι. Εκεί έφτασε σύντομα και ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος. Σύντομα στάλθηκε στρατός από τους Τούρκους για να καταπνίξουν την επανάσταση. Στη μάχη της Αλαμάνας που ήταν μία από τις θέσεις άμυνας των Ελλήνων πιάστηκε αιχμάλωτος ο Αθανάσιος Διάκος που βρήκε τραγικό θάνατο. Οι Έλληνες μετά την ήττα τους στην Αλαμάνα οχυρώθηκαν στο Χάνι της Γραβιάς όπου δημιούργησαν μεγάλες απώλειες στον εχθρό. Η Στερεά Ελλάδα κατάφερε να κρατηθεί γερά και αυτό ανέβασε το ηθικό των εξεγερμένων Ελλήνων.

Στα νησιά του Αιγαίου ξεκίνησαν οι νικηφόρες επιχειρήσεις ήδη από νωρίς. Στη θάλασσα διακρίθηκε ιδιαίτερα το θάρρος των μπουρλοτιέρηδων. Μερικοί μπουρλοτιέρηδες ήταν οι Κωνσταντίνος Κανάρης, ο Δημήτριος Παπανικολής και πολλοί άλλοι. Παρόλο που τα καράβια των Ελλήνων ήταν πολύ μικρότερα από των Τούρκων ήταν πιο ευέλικτα και γρήγορα. Μεγάλη δράση στο ναυτικό είχε και η Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα. Οι Τούρκοι όμως επέστρεψαν στην δράση με αντίποινα κατά των Ελλήνων. Κατέστρεψαν την Χίο, τα Ψαρά και την Κάσο με αποτέλεσμα τον τραγικό θάνατο πάρα πολλών Ελλήνων. Όμως οι Έλληνες σε ναυμαχία που έγινε στον κόλπο του Γέροντα το 1824 κατάφεραν να νικήσουν τον πολυάριθμο Τουρκοαιγυπτιακό στόλο.

Στον Μοριά, ο Κολοκοτρώνης πρότεινε στην σύσκεψη των οπλαρχηγών το επόμενο βήμα να γίνει με την Άλωση της Τριπολιτσάς. Έτσι κι έγινε! Με την ήττα των Τούρκων στο Βαλτέτσι οι Έλληνες κατάφεραν να έρθουν πιο κοντά στην πόλη όπου τελικά κατέλαβαν τον Σεπτέμβριο του 1821. Ο Μοριάς έπεσε στα χέρια των Ελλήνων. Όμως οι Τούρκοι έστειλαν ξανά στρατό αυτή τη φορά υπό τον πασά Δράμαλη για να κατασταλεί η επανάσταση. Οι Έλληνες αμύνθηκαν στα Δερβενάκια. Καθώς οι Τούρκοι προσπαθούσαν να περάσουν τα στενά των Δερβενακίων οι Έλληνες τους πυροβολούσαν από τους λόφους με αποτέλεσμα να καταστρέψουν τον στρατό του Δράμαλη.

Στην Στερεά Ελλάδα μετά την καταστροφή των ελληνικών δυνάμεων στην Μάχη του Πέτα, (1822) όσοι Έλληνες επιβίωσαν κατέφυγαν στο Μεσολόγγι. Εκεί ο Μπότσαρης ήρθε σε επαφή με τον πασά Ομέρ Βρυώνη, που πολιορκούσε το Μεσολόγγι, για να διαπραγματευτούν. Έτσι κέρδισε χρόνο ώστε να έρθει ο χειμώνας και οι

Τούρκοι να αναγκαστούν να υποχωρήσουν. Ξαναστάλθηκε όμως στρατός υπό τον Μουσταφά Πασά, αλλά αυτή τη φορά καταστράφηκε στο Κεφαλόβρυσσο. Κατά την διάρκεια της μάχης ο Μάρκος Μπότσαρης σκοτώθηκε από ένα εχθρικό βόλι, έπειτα μεταφέρθηκε στο Μεσολόγγι που τάφηκε με τιμές. Ακόμα ένας από τους γενναιότερους αγωνιστές της επανάστασης θυσιάστηκε για την ελευθερία.

Ενώ οι Έλληνες ήταν διχασμένοι από τις εμφύλιες διαμάχες, ο Ιμπραήμ πασάς ετοίμασε τον στρατό του και ήταν έτοιμος για απόβαση στην Πελοπόννησο. Ο Ιμπραήμ κατάφερε να καταλάβει τον όρμο του Ναυαρίνου και κατευθυνόταν βόρεια. Με τον κίνδυνο να σβήσει η επανάσταση ο Παπαφλέσσας οχυρώθηκε στο Μανιάκι αποφασισμένος να σταματήσει την προέλαση του Ιμπραήμ. Μετά από σκληρή μάχη, ο Παπαφλέσσας μαζί με τους συμπολίτες του έχασαν την ζωή τους. Έτσι ο Ιμπραήμ ανενόχλητος κατέλαβε την Τριπολιτσά και προχώρησε προς το Ναύπλιο, εκεί όμως ηττήθηκε και επέστρεψε στην Τριπολιτσά. Ο Κολοκοτρώνης εφάρμοσε την τακτική του κλεφτοπολέμου πολλές φορές αλλά δεν κατάφερε να νικήσει τον Ιμπραήμ.

Μετά την δεύτερη πολιορκία του Μεσολογγίου η επανάσταση πλέον κρέμονταν από μια κλωστή. Μετά την πτώση του Μεσολογγίου ο Κιουταχής κατευθύνθηκε προς την Αττική. Οι Έλληνες οχυρώθηκαν στην Ακρόπολη με αρχηγό τον Γιάννη Γκούρα. Έπειτα στάλθηκε και ο Καραϊσκάκης όπου κατάφερε να κάνει τους Τούρκους να υποχωρήσουν. Οι Τούρκοι επέστρεψαν και πολιορκήσαν πιο στενά την Ακρόπολη. Με τον θάνατο του Καραϊσκάκη οι Έλληνες έχασαν το ηθικό τους με αποτέλεσμα να παραδώσουν την Ακρόπολη στους Τούρκους πολιορκητές της τον Μάιο του 1827.

Παρόλο που στην αρχή της επανάστασης οι Μεγάλες Δυνάμεις την καταδίκασαν, αποφάσισαν έπειτα από όλες τις σφαγές που έγιναν σε βάρος των Ελλήνων να βοηθήσουν τους Έλληνες. Τότε αγγλικά, γαλλικά και ρωσικά πολεμικά πλοία με αρχηγούς τους ναυάρχους Κόδριγκτον, Δεριγνύ και Χέυδεν κατέπλευσαν στην Πύλο (Ναυαρίνο) όπου αντιμετώπισαν με επιτυχία τον τουρκοαιγυπτιακό στόλο. Η νίκη αυτή ήταν καθοριστική και επιτάχυνε τις εξελίξεις, οδηγώντας στην απελευθέρωση της Ελλάδας.

Έπειτα από την ναυμαχία του Ναυαρίνου, η Ελληνική Κυβέρνηση κάλεσε τον Ιωάννη Καποδίστρια για να γίνει ο πρώτος κυβερνήτης της Ελλάδας. Ο Καποδίστριας βοήθησε πολύ την Ελλάδα στην ανάπτυξή της και πίεσε τις μεγάλες δυνάμεις για την δημιουργία ενός μεγάλου σε έκταση ελληνικού κράτους. Δολοφονήθηκε όμως στις 27 Σεπτεμβρίου 1831 και άφησε ανολοκλήρωτο το έργο του.

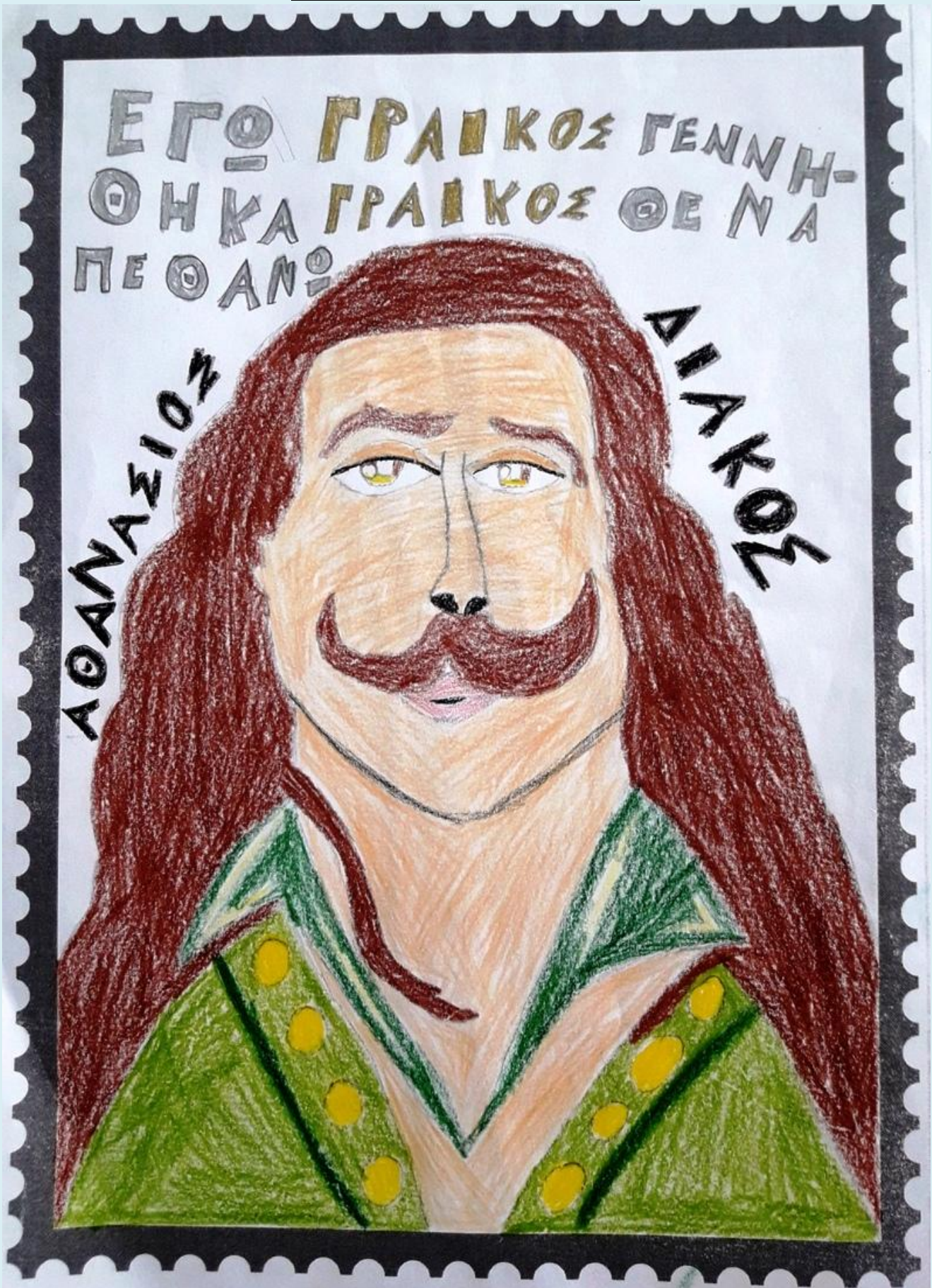
Έτσι τον Φεβρουάριο του 1830 υπογράφηκε στο Λονδίνο, από τις Μεγάλες Δυνάμεις (Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία) η ανεξαρτησία της Ελλάδος με σύνορα την γραμμή Αχελώου- Σπερχειού ποταμού. Δύο χρόνια αργότερα, το 1832, τα σύνορα του ελληνικού κράτους διευρυνθήκαν στη γραμμή Αμβρακικού- Παγασητικού κόλπου. Τα νέα σύνορα αναγνωρίστηκαν και από την Υψηλή Πύλη.

Η Ελλάδα είναι πλέον ελεύθερη! Όλοι πρέπει να οφείλουμε την ευγνωμοσύνη μας στους αγωνιστές του '21 αλλά και στους Φιλέλληνες που βοήθησαν την Ελλάδα να γίνει ξανά ελεύθερη μετά από 400 χρόνια σκλαβιάς. Ζήτω η Ελλάδα!

Γιώργος Πέτρου

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ

Έμμου Μακαρίου

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ

Κλεφταρματολός και αγωνιστής. Γεννήθηκε το 1788 στην Άνω Μουσούνιτσα της Φωκίδας. Το πραγματικό του επώνυμο ήταν Γραμματικός. Έγινε μοναχός σε ηλικία 12 ετών και αργότερα χειροτονήθηκε διάκονος. Σύντομα, όμως, εγκατάλειψε την καλογερική και έγινε κλέφτης, συνεχίζοντας την οικογενειακή του παράδοση, καθώς τόσο ο παππούς του όσο και ο θείος του ήταν κλέφτες.

Μερικά χρόνια πριν την επανάσταση υπηρέτησε στο σώμα των Τσωχανταρέων (σωματοφυλάκων) του Αλή Πασά, όπου τον Μάρτιο του 1821 ύψωσε το λάβαρο της Επανάστασης στην Λιβαδειά και μαζί με άλλους αγωνιστές κατάφεραν να διώξουν τα οθωμανικά στρατεύματα και να ελευθερώσουν όλη την ανατολική Ρούμελη. Στις 23 Απριλίου 1821 βρέθηκε στην Αλαμάνα, όπου μαζί με τα άλλα παλικάρια του υπερασπίστηκε το ξύλινο γεφύρι, προσπαθώντας να ανακόψει την πορεία οκτώ χιλιάδων Οθωμανών στρατιωτών, οι οποίοι πήγαιναν να καταπνίξουν την επανάσταση στη Πελοπόννησο.

Πολέμησε γενναία, το σπαθί του έσπασε, τραυματίστηκε στο δεξί του χέρι και τελικά πιάστηκε αιχμάλωτος. Οι Οθωμανοί τον μετέφεραν στην Λαμία, όπου του πρότειναν να ασπαστεί το Ισλάμ. Ο Διάκος αρνήθηκε και απάντησε υπερήφανα «ΕΓΩ ΓΡΑΙΚΟΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑ, ΓΡΑΙΚΟΣ ΘΕ ΝΑ ΠΕΘΑΝΩ» . Εξοργισμένοι οι διώκτες του τον εκτέλεσαν μαρτυρικά, αφού πρώτα τον υπέβαλαν σε φρικτά βασανιστήρια. Η θυσία του συγκλόνησε και ταυτόχρονα πείσμωνσε τους Έλληνες και ενέπνευσε την λαϊκή μούσα να τον υμνήσει σαν μεγάλο αγωνιστή του 1821.

Έμμου Μακαρίου

Ιωάννης Μακρυγιάννης

Γεννήθηκε το 1797 στον οικισμό Αβορίτη του Κροκυλείου Φωκίδας και το οικογενειακό του όνομα ήταν Τριανταφύλλου. Ήταν Έλληνας οπλαρχηγός της Ελληνικής Επανάστασης του 1821, στρατιωτικός, πολιτικός και συγγραφέας.

Σε ηλικία τεσσάρων ετών, μετά από επιδρομή των Τούρκων, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τον Αβορίτη μαζί με τη μητέρα του Βασιλική και τα αδέρφια του και να εγκατασταθεί στη Λιβαδιά.

Το 1817 στην Άρτα άρχισε να ασχολείται με το εμπόριο και μέχρι το 1819 είχε αποκτήσει σημαντική κινητή και ακίνητη περιουσία.

Το 1820 μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία, άγνωστο από ποιόν, αφού ο ίδιος δεν τον ονομάζει στα Απομνημονεύματά του.

Τον Αύγουστο του 1821, μαζί με 18 άντρες από την Άρτα πήρε μέρος στη Μάχη του Σταυρού στα Τζουμέρκα, όπου νίκησαν περίπου 9.000 Τούρκους του Χασάν μπέη, και όπου τραυματίστηκε ελαφρά στο πόδι.

Το 1823 συμμετείχε σε μια σειρά στρατιωτικών επιχειρήσεων στη Στερεά Ελλάδα. Πολέμησε στους ελληνικούς εμφυλίους πολέμους με την πλευρά του Γεωργίου Κουντουριώτη.

Το 1825 υπερασπίστηκε το Νεόκαστρο από τον Ιμπραήμ. Συμμετείχε επίσης στην Πολιορκία της Ακροπόλεως. Συνεργάστηκε επίσης με τον Καραϊσκάκη.

Το 1840 συμμετείχε στις κινήσεις για την απελευθέρωση της Θεσσαλομακεδονίας και της Κρήτης.

Πέθανε στις 27 Απριλίου του 1864 στην Αθήνα από υπερβολική σωματική εξάντληση σε ηλικίας 67 ετών.

Γιώργος Πουμπουλίδης

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

- «Κι' όσο αγαπώ την πατρίδα μου δεν αγαπώ άλλο τίποτας. Ναρθή ένας να μου ειπή ότι θα πάγη ομπρός η πατρίδα, στρέγομαι να μου βγάλη και τα δυό μου μάτια. Ότι αν είμαι στραβός, και η πατρίδα μου είναι καλά, με θρέφει, αν η πατρίδα μου αχαμνά, δέκα μάτια νάχω, στραβός θανά είμαι. Ότι σ' αυτείνη θα ζήσω, δεν έχω σκοπό να πάγω αλλού». (Ιω. Μακρυγιάννης)

Δημήτριος Παπανικολής

Ο **Δημήτριος Παπανικολής** γεννήθηκε στα Ψαρά το 1790. Από πολύ μικρή ηλικία μπήκε στο ναυτικό επάγγελμα. Όταν ξέσπασε η Ελληνική επανάσταση, πλοιάρχισε μόλις 19 ετών στο πλοίο του Αποστόλη Αποστόλη. Κατά την ναυμαχία της Ερεσσού κυβερνώντας ένα μπρίκι, το οποίο είχε μετατρέψει σε πυρπολικό ο Πάργιος Ιωάννης Δημουλίτσας, επιτέθηκε κατά του τουρκικού δίκροτου, το οποίο και πυρπόλησε σχεδόν σύψυχο με ελάχιστους διασωθέντες. Το ίδιο επανέλαβε στην ναυμαχία του Γέροντα προκαλώντας με τους συντρόφους του πυρπολητές, τον τρόμο στον Οθωμανικό στόλο.

Επίσης, και σε πολλές άλλες καταδρομικές και αποβατικές επιχειρήσεις, έλαβε μέρος όπου οι επιτυχίες του είχαν καταπλήξει τους άλλους ναυμάχους. Λόγω του ναυαγίου, αλλά και άλλων συκοφαντιών, ο Παπανικολής τέθηκε σε διαθεσιμότητα μέχρι το 1841. Το 1843 εκλέχτηκε πληρεξούσιος των Ψαρών. Το 1845 στάλθηκε ως κυβερνήτης πλοίου στο Γύθειο, προκειμένου να εξομαλύνει μανιατικές έριδες που είχαν ξεσπάσει στην περιοχή, το οποίο και πέτυχε. Ένα χρόνο μετά το 1846 έληξε και η ναυτική του σταδιοδρομία και ανέλαβε πρόεδρος του Ναυτοδικείου, θέση που διατήρησε μέχρι το θάνατό του το 1855 στην Αθήνα.

Το όνομα Παπανικολής έχει δοθεί στα υποβρύχια **Παπανικολής I** και **Παπανικολής II** του Ελληνικού πολεμικού ναυτικού προς τιμήν του μεγάλου αγωνιστή.

Νικολέτα Χατζηλία

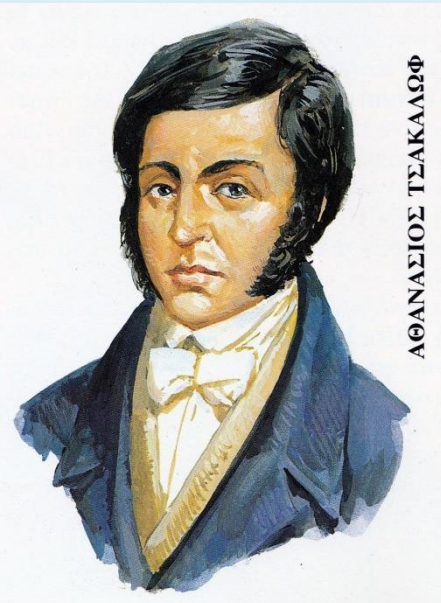
**Ο Στρατηγός Θ. Κολοκοτρώνης και τα παλικάρια του μετά
τη νίκη στα Δερβενάκια**

Ανθή Παπαϊωάννου – Ζωή Σολομωνίδου

SCHOOL-ECO-ΜΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

Η ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ο **Εμμανουήλ Ξάνθος** γεννήθηκε το 1772 στην Πάτμο και σπούδασε στην τοπική Πατμιάδα Σχολή. Σε ηλικία 20 ετών μετανάστευσε στην Τερνέστη, όπου αρκετοί Πάτμιοι άκμαζαν στο εμπόριο. Ο ίδιος επιδόθηκε στο εμπόριο επί 18 χρόνια. Επισκέφτηκε διάφορα μέρη μέχρι που γύρισε στην Οδησό. Εκεί μαζί με τον Νικόλαο Σκουφά και τον Αθανάσιο Τσακάλωφ, ίδρυσαν την Φιλική Εταιρεία.

Ο **Νικόλαος Σκουφάς** ή Νικόλαος Κουμπάρος γεννήθηκε το 1779 στο Κομπότι της Άρτας. Προερχόταν από οικογένεια της μεσαίας τάξης και διδάχθηκε από τον μοναχό Θεοχάρη Ντούια και έπειτα από τον Δενδαμή. Το 1813 μετανάστευσε στην Οδησό της Ρωσίας όπου επιδόθηκε στο εμπόριο και γνώρισε τον Εμμανουήλ Ξάνθο και τον Αθανάσιο Τσακάλωφ με τους οποίους συναποφάσισε την ίδρυση της Φιλικής Εταιρείας.

Ο **Αθανάσιος Τσακάλωφ** γεννήθηκε στα Ιωάννινα το 1778. Αναγκάστηκε νέος να εγκαταλείψει την Ελλάδα και να μεταναστεύσει στην Ρωσία με τον πατέρα του. Σπούδασε στο Παρίσι και βοήθησε στην ίδρυση του <Ελληνόγλωσσου Ξενοδοχείου>. Στη συνέχεια μεταβαίνει στην Βιέννη όπου έρχεται σε επαφή με τον Ιωάννη Καποδίστρια, ο οποίος τότε ήταν υπουργός Εξωτερικών του Τσάρου. Τελικά καταλήγει στην Ρωσία, όπου γνωρίζει τον Εμμανουήλ Ξάνθο και τον Νικόλαο Σκουφά όπου συναποφάσισαν την ίδρυση της Φιλικής Εταιρείας.

Γιώργος Πέτρου

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΤΖΑΒΕΛΑΣ, ΕΝΑΣ ΗΡΩΑΣ ΤΟΥ 1821

Ένας από τους ήρωες του 1821 είναι ο Κίτσος Τζαβέλας, ο οποίος γεννήθηκε στο Σούλι το 1801. Ανακηρύχθηκε αρχηγός σε ηλικία μόλις 19 ετών και πήγε στην Πίζα της Ιταλίας να λάβει οικονομική ενίσχυση για τον αγώνα. Πήρε μέρος στην επανάσταση και αγωνίστηκε σκληρά για την ελευθερία μαζί με άλλους ήρωες του 1821 όπως ο Μπότσαρης, ο Κολοκοτρώνης, ο Καραϊσκάκης και άλλοι. Πέθανε στις 9 Μαρτίου 1855 σε ηλικία 54 ετών. Η προτομή του κοσμεί το Πεδίο του Άρεως στην Αθήνα.

Χριστιάνα Σαϊλάκη

Ναύαρχος Κωνσταντίνος Κανάρης, ο Πυρπολητής

Δανάη Ολυμπίου

SCHOOL-ECO-ΜΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΙΣΚΑΚΗΣ

Ο Γεώργιος Καραϊσκάκης γεννήθηκε στις 23 Ιανουαρίου 1780. Από μικρή ηλικία ο Καραϊσκάκης εγκατέλειψε τους θετούς γονείς του και έφτιαξε μικρό εκστρατευτικό σώμα αλλά στη συνέχεια έπεσε στα χέρια του Αλή Πασά. Στην αυλή των Ιωαννίνων κατά την παιδική του ηλικία, έμαθε πολλές στρατιωτικές τέχνες που του φάνηκαν χρήσιμες κατά την διάρκεια του αγώνα. Ακολουθώντας τον Αλή Πάσα συμμετείχε σε διάφορες εκστρατείες του, αλλά το 1804 τον εγκατέλειψε για να ενταχτεί στο σώμα του περίφημου κλέφτη Κατσαντώνη. Μετά από την έντονη στρατιωτική δράση του ως κλέφτης αποφάσισε να πάρει μέρος στην προσπάθεια της απελευθέρωσης γι' αυτό και συμμετείχε στην σύσκεψη των οπλαρχηγών στην Λευκάδα το 1821.

Ύστερα από διάφορες στρατιωτικές επιτυχίες ο Καραϊσκάκης δικάστηκε από τον Μαυροκορδάτο για εσχάτη προδοσία κατά την διάρκεια του πρώτου εμφυλίου, αλλά στο τέλος αθώωθηκε. Μετά τον δεύτερο εμφύλιο πόλεμο ο Καραϊσκάκης συμμετείχε στη Μάχη στο Κρεμμύδι όπου οι Έλληνες γνώρισαν μεγάλη ήττα από τις δυνάμεις του Ιμπραήμ. Ύστερα στάλθηκε από την ελληνική κυβέρνηση πίσω στην Στερεά Ελλάδα λόγω του κινδύνου καταστολής της επανάστασης από τους Τούρκους. Μετά από διάφορες εκστρατείες κατέφθασε στην Αθήνα που την πολιορκούσαν οι δυνάμεις του Κιουταχή (1826-27).

Οι Έλληνες είχαν στρατοπεδεύσει προσωρινά στο Φάληρο. Έπειτα από στρατιωτική σύγκρουση με τις δυνάμεις του Κιουταχή μία σφαίρα πέτυχε τον Καραϊσκάκη. Παρά τις προσπάθειες των γιατρών ο Καραϊσκάκης, αυτός ο μεγάλος ήρωας της επανάστασης, άφησε την τελευταία του πνοή στις 23 Απριλίου 1827 ανήμερα της ονομαστικής του εορτής.

Γιώργος Πέτρος

SCHOOL-ECO-MΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

Ιωάννης Μακρυγιάννης

Ο Ιωάννης Τριαντάφυλλος, όπως ήταν το κανονικό του όνομα, γεννήθηκε το 1797 στο χωριό Αβορίτη, στα βουνά της Δωρίδας. Το παρατσούκλι Μακρυγιάννης του δόθηκε από τους συγχωριανούς του λόγω του ύψους του. Πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια διότι μεγάλωσε χωρίς τον πατέρα του Δημήτριο Τριαντάφυλλο, που σκοτώθηκε σε συμπλοκή με τους Τούρκους. Στα 7 του έτη δόθηκε ως ψυχογιός σε έναν πλούσιο έμπορο της πόλης, που τον κακομεταχειριζόταν. Μετά από περιπλανήσεις βρέθηκε στο σπίτι του Αθανάσιου Λιδωρίκη. Εκεί ασχολήθηκε με το εμπόριο και σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα πλούτισε. Το 1820 μύηθηκε στην Φιλική Εταιρεία και λίγο μετά την έναρξη της επανάστασης συνελήφθη από Τούρκους στην Άρτα. Γρήγορα δραπέτευσε και πήρε μέρος στην μάχη του Σταυρού και στην πολιορκία της Άρτας. Στα τέλη του 1821 αρρώστησε σοβαρά και επανήλθε στην στρατιωτική δράση τον Απρίλιο του 1822 ως αρχηγός ενός μικρού εκστρατευτικού σώματος. Τον Ιούλιο του 1822 πολέμησε επίσης στην μάχη του Πέτα. Το καλοκαίρι του 1823 συμπολέμησε με τον Νικηταρά στις μάχες της Βελίτσας και της Πέτρας. Τον Οκτώβριο του ίδιου χρόνου βρέθηκε στον Μοριά με τους Ρουμελιώτες και πολέμησε στο πλευρό του Γεώργιου Κουντουριώτη κατά τον εμφύλιο. Με την απόβαση του Ιμπραήμ στην Πελοπόννησο ο Μακρυγιάννης συνεισέφερε στην άμυνα του Νεοκάστρου της Πύλου. Στην συνέχεια έσπευσε στους Μύλους όπου οργάνωσε την άμυνα της περιοχής. Στις μάχες που ακολούθησαν ο Ιμπραήμ δεν κατάφερε να νικήσει τους Έλληνες και υποχώρησε άτακτα. Στις μάχες αυτές ο Μακρυγιάννης τραυματίστηκε και μεταφέρθηκε στο Ναύπλιο. Μετά την αποθεραπεία του μετέβη στην Αθήνα για να οργανώσει την άμυνά της. Εκεί, το 1825 νυμφεύτηκε την Αικατερίνη Σκουζέ με την οποία απέκτησε 12 παιδιά. Μετά τον θάνατο του Γιάννη Γκούρα ο Μακρυγιάννης υπερασπίστηκε την Ακρόπολη από τις δυνάμεις του Κιουταχί όπου την πολιορκούσαν. Κατά τις μάχες την Ακρόπολης ο Μακρυγιάννης τραυματίστηκε σοβαρά τρεις φορές στο κεφάλι και τον λαιμό. Μετά την θεραπεία του έλαβε μέρος στις μάχες της Καστέλλας και του Αναλάτου (1827). Μετά την επανάσταση ο Μακρυγιάννης έγραψε τα απομνημονεύματά του και έπαιξε κυρίως πολιτικό ρόλο. Ήρθε σε ρήξη με τον Καποδίστρια και με τον Όθωνα για αυτό και συμμετείχε στην επανάσταση της 3^{ης} Σεπτεμβρίου 1843. Το 1852 κατηγορήθηκε ότι σχεδιάζει την δολοφονία του Όθωνα για αυτό τέθηκε σε κατ' οίκον περιορισμό. Τον Μάρτιο του 1853 δικάστηκε σε θάνατο όμως του δόθηκε χάρη και αποφυλακίστηκε. Ο Ιωάννης Μακρυγιάννης απεβίωσε στις 27 Απριλίου 1864, σε ηλικία 67 ετών.

Γιώργος Πέτρου - Έμμου Μακαρίου

Ναύαρχος Αντρέας Μιαούλης

Ανθή Παπαϊωάννου – Ζωή Σολομωνίδου

SCHOOL-ECO-ΜΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

Η Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα

Νικολέτα Χατζηλία

SCHOOL-ECO-MΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

Ο Αρχιστράτηγος Θεόδωρος Κολοκοτρώνης

Κωνσταντίνος Ρίζος

Ρήγας Βελεστινλής ή Φεραίος

Ανθή Παπαϊωάννου

Ο Χορός του Ζαλόγγου

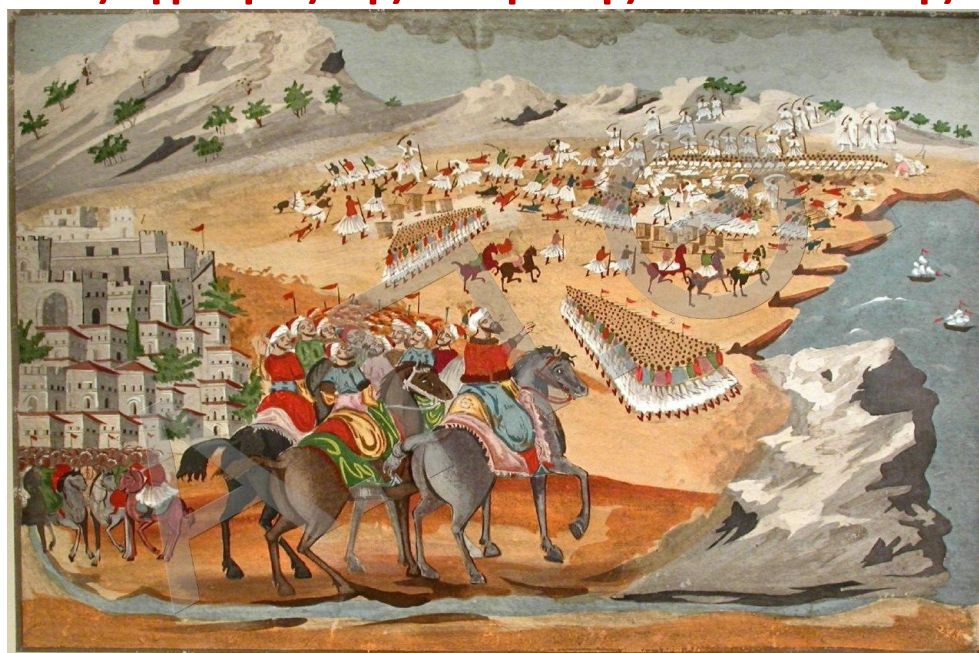

Δανάη Ολυμπίσιου

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

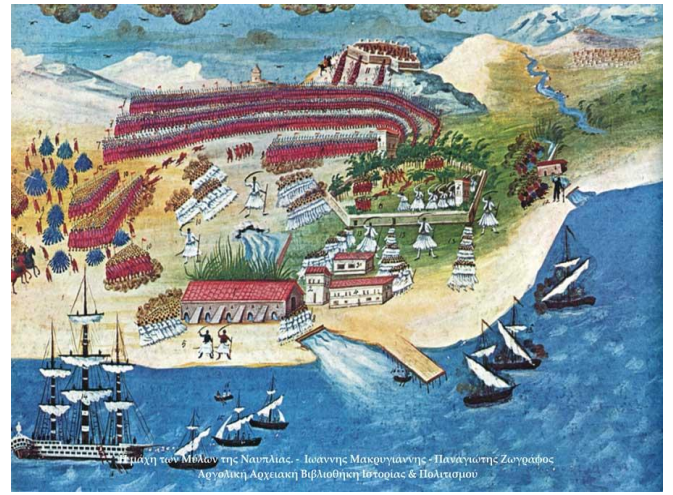
Ο ζωγράφος της ελληνικής επανάστασης

SCHOOL-ECO-ΜΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

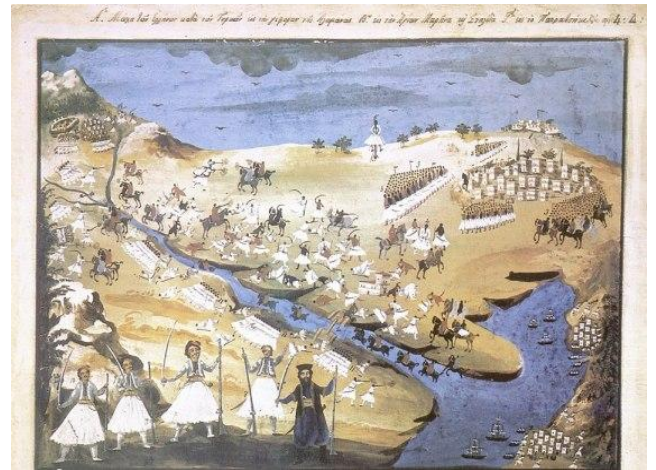
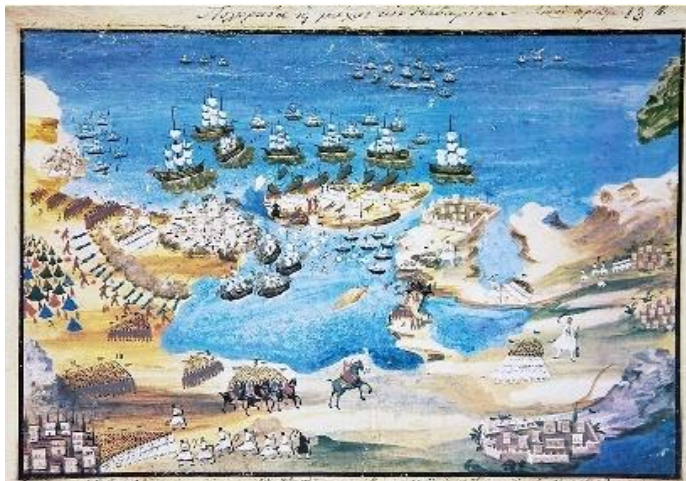
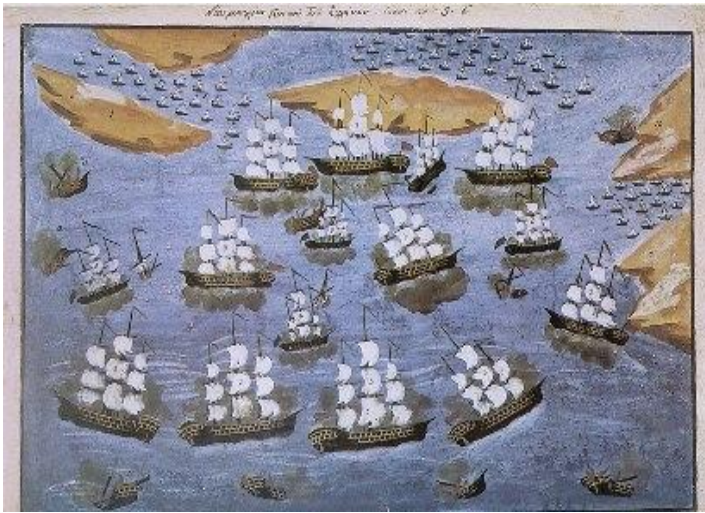
ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

Ο Παναγιώτης Ζωγράφος ήταν Έλληνας ζωγράφος και αγωνιστής του 1821 ο οποίος αποτελεί θρύλο για την ελληνική τέχνη χάρη στη συνεργασία του με τον Ιωάννη Μακρυγιάννη. Ο Μακρυγιάννης, όπως είναι γνωστό, ήταν αγράμματος και έμαθε γράμματα σε μεγάλη ηλικία μόνο και μόνο για να γράψει τα Απομνημονεύματά του. Πίστευε όμως, ότι εκτός από τον γραπτό λόγο, χρειάζονταν και εικόνες, αφού το μεγαλύτερο μέρος των Ελλήνων ήταν αγράμματοι. Κάλεσε αρχικά έναν Ευρωπαίο. Κατάλαβε όμως γρήγορα ότι δεν χρειάζονταν καλλιτεχνικές αναπαραστάσεις αλλά περιγραφικές εικόνες που θα εξιστορούσαν με ακρίβεια το θέμα που απεικόνιζαν.

Έτσι στράφηκε στον Παναγιώτη Ζωγράφο ο οποίος καταγόταν από την Λακωνία και είχε πολεμήσει στο πλευρό του. Ήταν ένας λαϊκός, αυτοδίδακτος, ζωγράφος, αιογράφος της Μεταβυζαντινής περιόδου και είχε δει με τα μάτια του όλα αυτά που ο Μακρυγιάννης του ανέθεσε να περιγράψει. Φιλοτέχνησε 44 πίνακες από τους οποίους οι 31 απεικόνιζαν μάχες ενώ οι υπόλοιποι 4 είναι συμβολικοί.

Έμμου Μακαρίου
Γιώργος Πουμπουλίδης

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΑΣ ΓΙΟΡΤΗ

Όλοι εμείς οι μαθητές του Στ2' του 6^{ου} Ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου Φλώρινας «Ίων Δραγούμης» ετοιμάσαμε μια όμορφη γιορτή για να τιμήσουμε με σεβασμό κι ευγνωμοσύνη τους Ήρωες προγόνους μας που δημιούργησαν την Επανάσταση του 1821. Είπαμε όμορφα ποιήματα μεγάλων ποιητών και δικά μας και τραγουδήσαμε δημοτικά και έντεχνα τραγούδια. Τη διαδικτυακή γιορτή μας χαιρέτησε η Διευθύντρια του Σχολείου μας, κ. Ευγενία Γάκη. Με φλόγα στην καρδιά νιώσαμε περηφάνια για τον ηρωισμό και τις διαχρονικές αξίες του Ελληνικού Έθνους! 200 χρόνια ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ!

SCHOOL-ECO-MΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

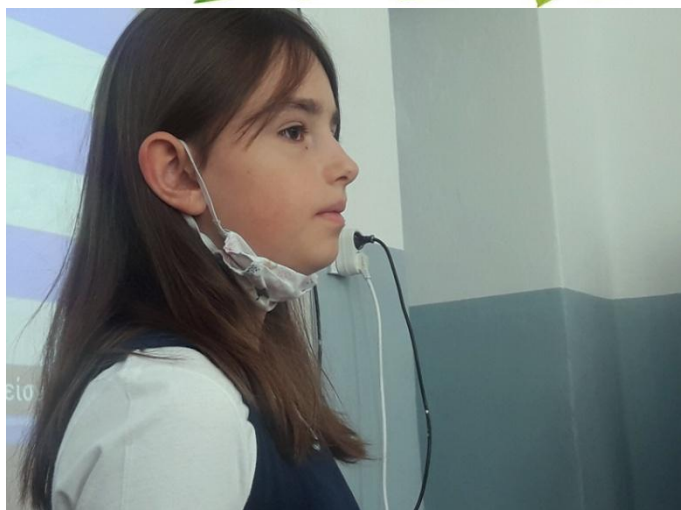
ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

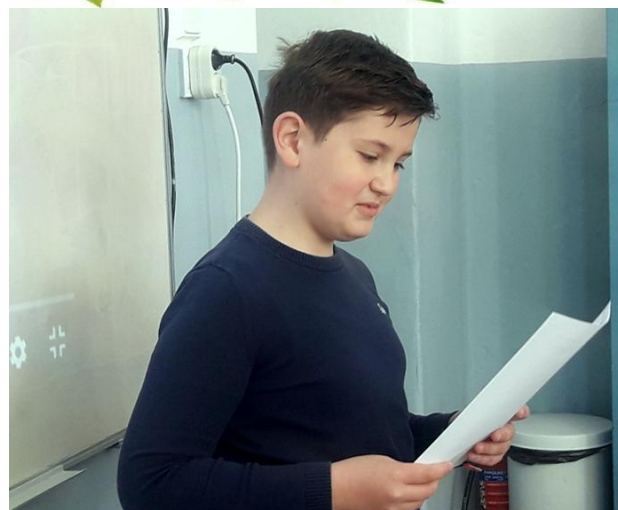
**Χαιρετισμός από τη Διευθύντρια του Σχολείου,
κ. Ευγενία Γάκη**

**Η δασκάλα της τάξης
Όλγα Μούσιου Μυλωνά**

Παρουσίαση από την Ανθή Παπαϊωάννου

Χρονικό από τον Πρόεδρο, Γιώργο Πέτρου

**Ο δάσκαλος της τάξης
Μιχάλης Ρωμανίδης**

SCHOOL-ECO-ΜΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ 1821 -1830

Η μεγάλη Επανάσταση του Γένους

21 Φεβρουαρίου 1821	Ξεκινάει η πρώτη φάση της Επανάστασης του 1821 . Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης κηρύσσει την ελληνική επανάσταση κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στην Βλαχία (Ιάσιο).
25 Μαρτίου 1821	Σύμφωνα με την παράδοση, ο Μητροπολίτης Παλαιών Πατρών Γερμανός ευλογεί μια μεγάλη ελληνική σημαία στο μοναστήρι της Αγίας Λαύρας στην Πελοπόννησο και κηρύσσει μπροστά στο συγκεντρωμένο πλήθος την αρχή της ελληνικής επανάστασης. Η Ελλάδα ανακηρύσσει την ανεξαρτησία της. Η επανάσταση του 1821 αρχίζει.
10 Απριλίου 1821	Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Γρηγόριος Ε΄ συλλαμβάνεται από τους Τούρκους και οδηγείται εκτός του Πατριαρχείου από την κεντρική πύλη, που είναι σφραγισμένη έως σήμερα.
4 Απριλίου 1821	Οι Κωνσταντίνος Μουρούζης , Δημήτριος Παπαρρηγόπουλος και Αντώνιος Τσούρας αποκεφαλίζονται από τους Οθωμανούς στην Κωνσταντινούπολη .
5 Απριλίου 1821	Οι Φαναριώτες Πέτρος Τσίγκρης, Δημήτριος Σκανάβης και Εμμανουήλ Χοτζέρης αποκεφαλίζονται από τους Τούρκους, ενώ ο Γεώργιος Μαυροκορδάτος απαγχονίζεται στην Κωνσταντινούπολη.
17 Απριλίου 1821	Ο Πρώην Οικουμενικός Πατριάρχης Κύριλλος ΣΤ΄ απαγχονίζεται στην πύλη του καθεδρικού ναού της Αδριανουπόλεως .
23-24 Απριλίου 1821	Η μάχη της Αλαμάνας . Μετά την ελληνική ήττα, ο Αθανάσιος Διάκος θανατώνεται οικτρά.
4 Μαΐου 1821	Ο Μητροπολίτης Δέρκων Γρηγόριος , ο Δωρόθεος επίσκοπος

	Αδριανουπόλεως , ο Ιωαννίκιος Τυρνάβου , ο Ιωσήφ της Θεσσαλονίκης και ο Φαναριώτης Γεώργιος Καλλιμάχης , όπως και ο Νικόλαος Μουρούζης , αποκεφαλίζονται με εντολή του Σουλτάνου στην Κωνσταντινούπολη .
Μάιος 1821	Ο Τούρκος διοικητής Γιουσούφ Μπέη διατάζει τους άνδρες του να σκοτώσουν κάθε Έλληνα που θα βρίσκουν στη Θεσσαλονίκη .
2 Ιουνίου 1821	Η καταστροφή των Κυδωνιών στην Μικρά Ασία από τον Οθωμανικό στρατό. Δεκάδες χιλιάδες Έλληνες προσφυγοποιούνται.
24 Ιουνίου 1821	Η σφαγή του Ηρακλείου .
9 Ιουλίου 1821	Ο Αρχιεπίσκοπος Κυπριανός , μαζί με 486 γνωστούς Ελληνοκύπριους, ανάμεσά τους ο Μητροπολίτης Χρύσανθος της Πάφου , ο Μελέτιος του Κιτίου και ο Λαυρέντιος της Κερύνειας , εκτελούνται με αποκεφαλισμό ή κρεμάλα από τους Τούρκους στη Λευκωσία .
11 Σεπτεμβρίου 1821	Η Τριπολιτσά καταλήφθηκε από τους Έλληνες. Συνολικά περίπου 30.000 άτομα σκοτώθηκαν.
15 Οκτωβρίου 1821	Τουρκοκυπριακοί όχλοι εκτελούν τους περισσότερους Ελληνοκύπριους στη Λάρνακα και άλλες πόλεις. Ανάμεσα στα θύματα ήταν ο αρχιεπίσκοπος, πέντε επίσκοποι και τριάντα έξι κληρικοί.
9 Απριλίου 1822	Μετά από ένα μήνα αντίστασης, η πόλη της Νάουσας καταλαμβάνεται από τον Αμπντούλ Αμπούντ, σφάγιαζεται ο ελληνικός πληθυσμός και τερματίζεται η ελληνική επανάσταση στη Μακεδονία.
30 Μαρτίου 1822	Η σφαγή της Χίου . Συνολικά περίπου 100.000 άνθρωποι σκοτώνονται, ως επί το πλείστον Έλληνες.
26 Ιουλίου 1822	Η μάχη στα Δερβενάκια .
18 Ιανουαρίου 1823	Το Ναύπλιο γίνεται πρωτεύουσα της Επαναστατικής Κυβέρνησης.
Μάρτιος του 1823	Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Ιρλανδίας , εκπροσωπούμενο από τον Τζορτζ Κάνινγκ , αναγνωρίζει τους Έλληνες ως <i>έθνος σε πόλεμο</i> , αναγνωρίζοντας έτσι την Ανεξαρτησία της Ελλάδας.
7-8 Ιουνίου 1824	Ο πληθυσμός της Κάσου (7.000 άνθρωποι) σφαιριάζεται από τις τουρκο-Αιγυπτιακές δυνάμεις του Χουσεΐν Ρουσντί Πασά .
21 Ιουνίου 1824	Περισσότεροι από 15.000 Έλληνες στα Ψαρά σφάζονται από τις δυνάμεις του Χιουσρέφ Πασά .
1824:	Πρώτη Πολιορκία του Μεσολογγίου .
22 Μαΐου 1825	Η δολοφονία της Λασκαρίνας Μπουμπουλίνας στις Σπέτσες .
5 Ιουνίου 1825	Η δολοφονία του Οδυσσέα Ανδρούτσου στην Αθήνα .
22 Ιουνίου 1825	Ο Ιμπραήμ Πασάς ανακαταλαμβάνει την Τρίπολη .
6 Νοεμβρίου 1825	Αρχίζει η Τρίτη Πολιορκία του Μεσολογγίου .
10-11 Απριλίου 1826	Η Έξοδος του Μεσολογγίου . Περίπου 8.000 Έλληνες στρατιώτες και πολίτες χάνουν τη ζωή τους.
24 Ιουνίου 1826	Η μάχη της Βέργας .
11 Νοεμβρίου 1826	Ο Πρωθυπουργός Ανδρέας Ζαΐμης μεταφέρει την έδρα της κυβέρνησης στην Αίγινα .
22-24 Απριλίου 1827	Η μάχη του Ανάλατου . Ο Γεώργιος Καραϊσκάκης σκοτώνεται.

6 Ιουλίου 1827	Υπογραφή της Συνθήκης του Λονδίνου .
20 Οκτωβρίου 1827	Η ναυμαχία του Ναυαρίνου .
24 Ιανουαρίου 1828	Ο Ιωάννης Καποδίστριας εκλέγεται Κυβερνήτης της Ελλάδας.
31 Ιανουαρίου 1828	Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης πεθαίνει στη Βιέννη .
1828-1832	Η Πρώτη Ελληνική Δημοκρατία.

Πηγή:

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A7%CF%81%CE%BF%CE%BD%CE%BF%CE%BB%CF%8C%CE%B3%CE%B9%CE%BF%CF%84%CE%B7%CF%82%CE%95%CE%BB%CE%BB%CE%B7%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE%CF%82%CE%95%CF%80%CE%B1%CE%BD%CE%AC%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%B7%CF%82%CF%84%CE%BF%CF%85%201821>

Η ΠΑΡΕΛΑΣΗ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ ΜΑΣ

Ο δάσκαλος της τάξης Μιχάλης Ρωμανίδης

SCHOOL-ECO-ΜΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ' τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

SCHOOL-ECO-ΜΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

«Ελευθερία, για σένα θα δακρύσει ο κόσμος»

Νικολέτα Χατζηλία

SCHOOL-ECO-MΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

Παυλίνα Ταβαντζή

Καλή συνέχεια!

SCHOOL-ECO-ΜΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»